

21. februar eller marts 1891

SENDER

Christine Mackie

RECIPIENT

Alhed Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Brevet er udateret.

Christine Mackie skal "Lørdag d. 21de" til Frørup og Sludegård. I 1891 var 21. februar og 21. marts en lørdag.

Christine var under mistanke for at være forlovet med Leonard Holst. Han og hun fik et barn udenfor ægteskab et år efter. Det frøs 16°, så det er sandsynligt, at måneden var februar eller marts.

At Christine omtaler sin fuldskab som "Katastrofen" sandsynliggør desuden, at brevet er skrevet før den uønskede graviditet. Efter denne vil hun nok have anset de lidt vel høje promiller som noget bagatelagtigt.

General comment:

Bejset er muligvis Leonard Holsts kæle navn.

Tante Visse/Louise Amstrup boede endnu i 1891 i sit barnmdomshjem, gården Ensomhed.

Mentioned people:

Louise Amstrup

Julie Brandt

Niels Elgaard Amstrup

Leonard Holst

Otto Emil Paludan

Adelheyde Syberg

Hempel Syberg

Laura Warberg

Archive:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv, BB2714

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Gave til Østfyns Museer fra en efterkommer af Astrid Warberg

TRANSCRIPTION

Kære Alhed!

Skønt jeg lige har skrevet et meget søvndyssende Brev og har en Spektakkel inde i mit Hoved, så skal du dog have Beretningen om min sidste og mærkeligste Bedrift til Bejset henhørende. Jeg forudskikker den Bemærkning, at jeg Lørdag d. 21de ds. rejser til 1) Frørup 2) Sludegd. hvor jeg vist bliver en halv Sned Dage i det hele. Der og i Løbet af den Tid kan et Brev træffe mig med dine Hjærteudgydelser angående Gescheckten; skriv endelig mens jeg er der.

I Fredags skete Katastrofen. Endnu i Søndags var Tante Mimi tavs og kold. Den Eft. gik jeg et Vip ned til Erikshåb, Amstrup var der og skulde lige til at gå hjem, jeg fulgtes med ham og Pallam, de bød mig med til Kroen på et Glas sv. Banko. Jeg sagde selvfølgelig ikke nej, vi stak der ind og sad meget rart og gemytligt i Kroen og min Sandten, efterhånden gled der 1/2 Fl. Banko i hver af os!! Så fulgte Pallam videre med Amstrup og jeg josedede hjemad, men mere og mere blev jeg "løjerlig ejen i," dog ikke mere end at kunde følges med Onkel Syberg op ad Alléen og beklage mig over min slemme Hovedpine. Men jeg kulminerede, da jeg i Kontoret så Tante Mimi og Mor sidde og tale Alvor. Så kendte jeg på mig selv, at Øjeblikket var der, og støttet til Gyngestolen sank jeg blidelig om og Mor og Onkel Syberg halede mig hen på en Stol. Om jeg virkelig var lidt borte, ved jeg knap, megen Bevidsthed havde jeg dog ikke; men jeg mandede mig op, gik ind og skænkede The og spiste med; men så gik jeg over i Seng, sagde, at ingen måtte komme over til mig, jeg låsede min Dør. Nu gjaldt det om, at Pallam ikke røg hjem og fortalte om vor Krotur, så såre jeg var bleven ene tog jeg mit lille bitte mørke Sjal om mig og af Sted ud i den månelyse Nat på 16° Kulde. Jeg gennem Sallinge - ingen Pal, så måtte han jo være på Ensomhed, jeg til Ensomhed og fik med mange Anstrængelser Porten op og rendte ned i den ganske lyse Gård og hen og kikkede ind ad Spisestuevinduerne, der sad Tant Visse i Sofaen, men hun må have hørt mig gå, for hun stirrede hen imod mit Vindue og i det samme begyndte Flora at gø. Så kan det nok være, jeg fik Fart på og kom ud af Gården og op ad Vejen. Men næppe er jeg kommen et lille Stykke, før jeg hørte Mandfolkkestemmer bag mig! Altså har T.W. alarmeret Karlene, som nu forfulgte mig. Jeg var færdig at styrte, sådan rendte jeg, iskold var jeg, Sjalet fløj om mig, og at jeg havde Arme kunde jeg ikke føle for Kulde. Endelig holdt de da op at forfølge mig, og jeg kom godt og vel hjem igen og ind i Seng. Men endnu har jeg ikke rigtig forvunden den Nattetur i 16° uden Tøj. Næste Dag tog Mor mig [fortsætter side 1, øverst:] for: jeg var da ikke forlovet med Holst, hun havde set en Mistanke på Tante Mimis

Ansigt!!!! Hvad byder du - ! Men Følgen af den Besvimelseshistorie er, at Tant Mimi kom til Erkendelse af, at hun havde været for stræng, jeg var jo ikke dum men sagde, at det var af at spekulere over det. Er den Historie ikke god, må jeg spørge? Holst begreb ikke, hvor jeg fik Mod til den Rendetur til Ensomhed! Skriv nu snart din Mening om alt dette. Delagtiggør Brandt i de to sidste Breve. Hilsen Chr.

for: j' var da ikke forlovet med hende,
men havde set en Misshandling på Taut
Michus Ansigte!!!! Hvad betyder det!
Men følger af den Bevisenhistorie
at Taut Michus kom til Erkendelse af,
at hun havde været for hende, j' var
jo ikke den eneste, der sagde, at det var
af at spekulere over det. — Er den
Historie ikke god, må j' spørge?
Hvad betyder ikke, hvad j' fik Med
til den Repudiation til discovered!
Shris nu være Alhed! svart din Men
om alt dette. Deber sig i brand i dit
samt breve. Hilsen Chr.

Skönt j' hi har skrevet et meget søm-
dygtigt Brev og har en Spektakel
ende i mit Hoved, så skal du
dog have Beretningen om min
Sind og mærket Bedrift til
Brevet herved. J' frubskikker
den Bemærkning, at j' Lørdag d.
14de as. rejser til j' Frøys af Skjæde
hvor j' vist bliver en halv Uges
Dage i det hele. Der og i Løbet
af den Tid kan et Brev træffe
mig med dine Hjertergydder
angående Jochens, Shris svart.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

uans g' er der. — Men siar, og hals Alvor. La kendt
i Jule, skete Katastrofen. Evidens J på mig selv, at Opblidhet var aen
i Søndags var Tante Minni kan og og skitted til Gylperkolen tank
hvor. Den lyh gik J et Tip med hie J, bliad; om og Mer og Bekel
virkelige Anvendelse var der og skete. Lige og kalde sig lase på en Slot
lige til at g' lase, J fulgtes med. Der J virkely var lidt bort, ved
hæve og Pallade, de lode lase med krep, men kevelshet havde J
til Kroen på et Gas sv. Baako. dog ikke men J mandene sig
J sagde selvfølgelig ikke nej, endak op, gik ind og skandede Me og
der ind og var meget rart og g. Helt med, men så gik J over
efter tænderne glet der i R. hants. i Seng, sagde, at ingen måtte
i hær af s!! Så fikge Pallade min Dør. Nu galdt det om at
videre med Anvendelse og J jorden Pallade ikke ind lase og fortalte
hjemat, men mere og mere blev om vor Krolite, så sara J var
J. Løjerly ejn i. dog ikke men bleven ene lase J mit lille bitte
den at J. Rindas følger med sara uenke. Spil om mig og af Snet
lyt og op ad Alleen og beklay — ind i den smævelge Nat på
Lige over min Helvans Hoved = 16° Nida. J gennem Pallange
pille. Men J Rullerindas da — ingen tal, så måtte lase J
J i hær af s!! så Tante Minni og vore på beovendet, J til hær

662119
hav og spilde med mig, Anstrænge
ser Torden op og revatte mig i
der ganske blye Jær og hen og
kikkede mig at Spiseskueværelset
der var Tænt Lisse i Sofaen,
men hvem mig have hørt mig
gå for hvem stødte hen under
sin Obedie og, i det samme
bequæte Nora at gå. Så kan
det nok være, I fik Kar på og
kom ind af Jærden og op ad Cyen.
Men voppe er i Rummen et lille
Slykke, for I hørt Mandfolk
mer høt mig! Alsi har I. W.
allarmert Karlene, som mig
fortyldte mig. I var færd at
slæpt, sådan rendte I, isholde
var I, Jælet fløj om mig, og at
I havde Arme kuma i iktofte
for Hula. Under holdt de og
at forfølge mig og I kom godt
og vel hjem igen og ind i Lene. Men end
mig har I ikke, jeg forvintet i den Nette
i den uden Tø. Næst Dag, tog Mor mig